

IOANNIS FABRICII MONTA- NI POEMATA.

Sylvarum liber vnus.

De consulibus Tigurinis lib. primus.

De Vvilhelmo Thellio Elegia.

CVM EPITHALAMIO IO-
annis Alti Francobergensis.

TIGVRI APVD GESNEROS
fratres.

Vis cæca nigri turbinis.
 Ceu pinus ingens tunditur,
 Hinc inde, vastis fluctibus,
 Seruare cursum nescia:
 Sic est iter mortalium:
 Sic pessimus libidinum
 Hinc inde nos fert impetus.
 Feritur vt certantium
 Scopus, sagittis undique:
 Sic nos patemur ictibus,
 Hac carnis, hacq; demonis.
 IESV benigne dexteram
 In his procellis porrige:
 Cedo salutis anchoram,
 Ne nauis undis obruta,
 Nos mergat imis inferis.
 IESV benigne subueni:
 Auerte mortis spicula,
 Tecumq; per cælestium
 Nos quæso fidas semitas,
 Duc ad beata gaudia.

DE VITA BEATA

Vita datur nulli dono, datur omnibus vsu:
 Vis quicumque diu viuere, viue bene.
 Quod tibi non gemmæ dederint, non diuitis auri
 Pondera, non culti iugera mille soli.

Diuitijs hominum mentes capiuntur auaræ:
 Nullus ab his didicit cedere corde dolor.
 Est pietas contenta Deo: cui contigit illa
 Possidet in parua maxima regna casa.
 Hanc oro, maneatq; precor: tunc paupere cultu
 Par etiam magnis regibus esse volo.
 Quod si nulla mihi pictis nitet aula tapetis,
 Si mea non Tyrio murice sponda rubet.
 Nec parios aurata super laquearia postes
 Lumine conspergunt versicolore domum.
 Nil moror instar erit horum mihi parua supellex,
 Et casa viminea crate reuincta latus.
 Sic hyemis vitabo minas, & frigora seua:
 Seruiet exiguo proxima sylua foco.
 Iuxta gratus ager rapas dabit, aut ubi messis
 Tempus erit, plena farras refecta manu.
 Si super hac Agathe sociat sua gaudia mecum:
 Tunc etiam vita cœlicolũm potiar.
 Ipsa mihi dulces natos, pulchramq; iuuentam,
 Et simul amplexus, & bona verba dabit.
 Hanc vitam coluere patres, quo tempore primum
 Aurea sub prisca secla fuere fide.
 Tunc cibus herba fuit, strataq; sub arbore bacca,
 Arbutaq; in medijs inuenienda vijs.
 Nauita cœruleam nec dum rate presserat vndam,
 Nullus & Eoi littoris vsus erat.
 Nunc mala quis numeret? medium percurrimus æ-
 quor:

Luxuria tellus sufficit una parum.
 Quærimus extremo lapides oriente iacentes,
 Per mare sollicitis aduehimusq; vijs.
 Ah quenquam rapidis vitam committere ventis,
 Et maris audaci pectore ferre minas.
 Quam potius laudandus is est, qui rura paterna
 Incolit, in parua consenuitq; casa.
 Ipse manu curui stiuam moderatur aratri,
 Filius at tardos increpat ante boues:
 Filia postq; comes, fert prandia nota canistris,
 Aut in fagineis lac niueum patinis.
 Mensa dehinc humilis viridi componitur umbra,
 Garrula qua gelido murmurat vnda pede.
 Interea coniunx obseruat rustica villam,
 Cum puerisq; domi vescitur ante focum,
 Aut etiam ante fores: tunc circum rustica pubes
 Accubat herbooso cespite fulta latus.
 Caseolum tamen interdum premit illa recentem,
 Atq; fatigato lacte butyra parat.
 Infirmas aut tondet oues, aut vellera signat,
 Aut versat celeri stamina longa manu.
 Si non vana precor liceat cum coniuge fida,
 Sic mihi perpetuo viuere, sicq; mori.

AD IOSIAM SIMLERVM.

Sic Iosia boni numinis alite,
 Te dedis teneris victus amoribus?